

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIO
LLIBRERIA ESPANYOLA,
Rambla del miñ, 20,
BARCELONA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ
—
FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre	8 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico) . . .	16 »
Estranger	18 »

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

ACTUALITATS.

— Veus com qu' ara es fora la Senyora, una está ab mes llibertat, perque lo Senyoret.... m' entens?

— Amigo, are si que tens la paella pel manech.

FRET.

En moltes comedies, sol posarshi un tipo desmemoriat, que per cert fà riure sempre al públic.

Surt à l' escena per dir una cosa important. Un incident qualsevol de la convensa 'l distreue y s' està mitj' hora parlant de tot, menos de lo que ha de dir.

Arriba per últim l' hora de martxar: ja es à la porta; pero 's repensa, y tornant sobre 'ls seus passos, —Ah! exclama, me'n descuidava...

Y llavors si 'l séu oyent l' hi tréu nova conversa, torna à distreure's, y al arribar à la porta repeteix la manganilla, y això 'u fà tres, quatre y cinc vegadas, fins que ha dit lo que l' hi tocava dir.

Això vostés ho haurán vist mes de quatre vegades: al menos ho he vist jo en un sens fi de comedies. Aquest hivern, déu haverho sapigut y vels'hi aquí que per fernes gracia, després de ser al mon y d' estarse aquí mes de dos mesos sense donar-se à coneixe, quan ja arriba l' hora d' anar-se'n—Ah, exclama, també, 'm'descuidava de fer fret, y sense com vā ni com costa, ni respecte als que no tenen capa, ni caputxa, obra las aixetas dels dipòsits del fret, y per despedida 'ns fà bufá 'ls dits qu' es un contento.

**

¡Fret!

¡Han vist vostés una paraula mes freda que aquesta?

Probin de pronunciarla y la pronunciarán petant de dents y ab la véu mitj tremolosa.

Aspirinla y sentirán una impresió desagradable que 'ls anirà coll avall: tórninla à aspirar y agafarán una pulmonia.

Quan fà fret los arbres están pelats, los camps se mostren despullats de verdura: los auells s' amagan: l' aigua del riu se gela: la rosada 's torna gebre: 's diria que la naturalesa es morta.

Si per una casuositat los frets son tardans, cauen los brots dels arbres y succeix a l' esperança de una primavera hermosa, la mort mes prematura.

Lo fret es la mort.

**

Lo foch l' allunya: la roba 'ns defensa d' ell; lo llit nos preserva de sentirlo: lo ví 'ns escalfa las orellas.

Contra l' únic fret que no hi ha remey, es contra 'l fret de la mort.

Quan l' home te la fredor y la rigidés de un cadáver, bona nit, enterréulo, s' ha acabat lo bróquil.

**

Si jo fos home públic, temeria 'l fret, com un dels enemichs mes perillosos.

L' istiu té calor ardentes y té tamborinadas: té llamps y trons: exhala electricitat per tots los poros..... y no obstant l' istiu es la vida, al pas que l' hivern es la mort.

Hasta aquells mateixos trons y llamps demostren que l' istiu té un excés de vida.

Jo, home públic, preferiria sempre las tamborinadas de l' istiu al fret mortal de l' hivern: la calor sempre es vida; lo fret es sempre mort.

**

En l' atmósfera política hi ha calor y també hi ha fret.

Calor quan reyna la llibertat mes ample: fret, quan l' arbre de la llibertat pert las fullas.

En lo primer cas tot brota, tot viu, tot es frondós.

Los fruits bons y 'ls fruits dolents saltan à la vista: hi ha medis sempre de fer perdo 'ls últims: hi ha medis sempre de salvar als primers. Res s' amaga als ulls del home, res s' oculta à sas miradas: l' hipocresía no es possible.

En canvi, quan fà fret, quan la terra está cuberta ab una capa de neu blanca, aneu à saber lo que dessota d' aquella neu passa, aneu à escudriñar, lo que tant traidorament s' oculta.....

**

¡Ah! en lo temps de calor ¡quina delicia! Fins hi ha un refran que diu: «Al istiu, tota euca viu.»

En temps de llibertat, ningú 's mor de gana.

L' istiu es lo bon temps de las fontadas, de las passejadases, de la vida alegre.

Al istiu lo termòmetro passa de 20, s' eleva de vegadas fins à 35, Quina espansió, quina alegría, quin benestar!

En canvi al hivern, tancats à casa, à la vora del foch; o embolicats fins als ulls, tot'hom qui passa pèl carrer sembla una fantasma, ó un conspirador: no hi ha moviment, no hi ha vida, no hi ha expansió, tot calla.

Y l' argentviu del termòmetro s' arrosta, 's contrau, sufreix: de vegadas marca cero, de vegadas vā mes avall encare.

**

Qualsevol al consultar lo termòmetro, y al comparar lo que marca tant al istiu com al hivern, podria estudiar los graus del entusiasme públic, segons hi haja calor ó fret, llibertad ó reacció, en l' atmosfera de la política.

O tal vegada trobaria en los mateixos graus del termòmetro algun punt de semblansa ab la cotisió de la Bolsa.

No en vā 'l Brusi 'n' deya de la Bolsa, 'l termòmetro de l' opinió pública.

Ab la calor de la llibertat, puja.

Ab lo fret de la reacció, baixa.

¡Qué volen ferhi! Es aixís.

Allá hont no hi ha calor, no hi ha vida; allá ahont no hi ha vida..... 'l cotxe dels morts.

P. K.

LO MAL ESPERIT.

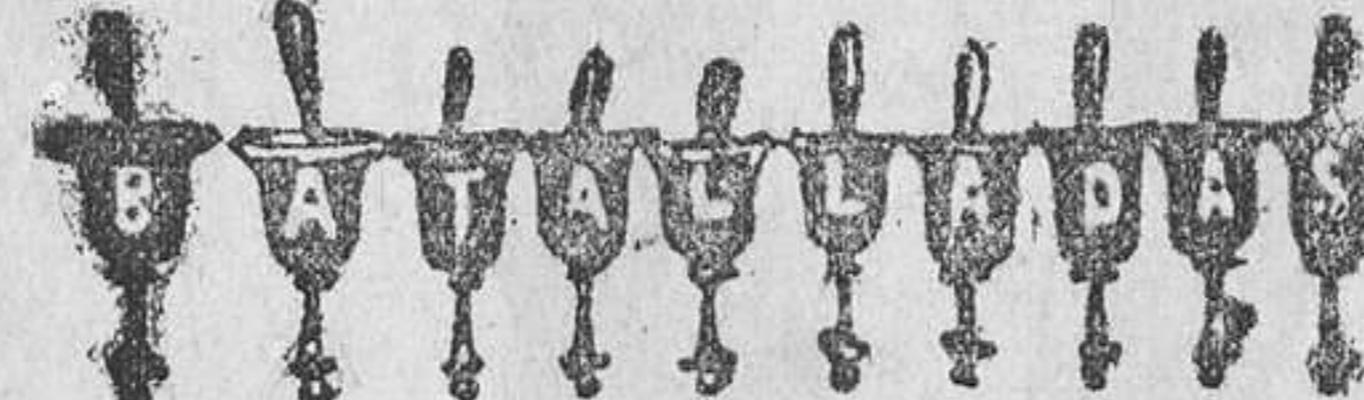
Filla del cor de Maria la Pauleta, es molt cristiana, confessa cada setmana, y á vā missa cada dia. Resa oracions molt bonas tarde, vespre y dematí, pero, pensa y riu són fi ab l' entre totas las donas.

Un que té nas de vicari y es un pécora estornell, que no 's coneix cap com ell per senyalar lo rosari, si algun dia hi enrahouas preguntali perquè fà aquella pansa, cuant va per dí entre totas las donas.

La neboda d' un canonja, qu' era molt senzilla y fina volgué mantenirs fadrina, y ab tal intent se feu monja. ¡Lo que fan moltes santonas! Són dins, al oncle va escriure que 's feyan tant tip de riure ab l' entre totas las donas.

Fins à casa que som vuyt al resá l' Ave Maria no arribem quasi cap dia à n' al beneyt es lo fruyt. Y un dia mossen Panxonas, esplicantli lo cas dit, me va dí 'l mal esperit está entre totas las donas.

LO NOY DEL DOLS.

Los capellans del poble de Villalon (Valladolid) han excomunicat desde la trona à tots los veïns que vajen à veurer la representació de El héroe por fuerza y El que nace para ochavo.

Això ja caich à que deu obehir.

Aquest bons senyors, debian haver anat à la facció y com que ananthi se creyan héroes, veient que 'ls van donar tunyina, ara en això de héroe por fuerza deuen veurchi un epígrama massa punxagut.

Relatiu en això de El que nace para ochavo, ja hu crech, borrango, no dich epígrama, insult hi deuen veurer.

Procedents de Lòndres y destinades à Madrid arribarán quan antes dos ametalladoras.

Mes valdria que en contas de ametalladoras se proporcionesssen material per fabricar pessas dedos.

Ss han enviat à Cuba 1000 kilògramos de desfilas, 10 botiquins de cirurgia y 500 bossas de practicants.

Ab això calculin que alló està com una bassa d'oli.

Aqui à Espanya res hi ha sagrat, han condemnat à La fe.

¡Quina heretgia!

El Parlament denuncia; La Integridad de la Patria lo mateix, pero això ja no es nou; y al solfeo com que 'ls fà mal de cap tot sovint, y no deixa dormir à molts que tenen son, denuncia que te crió.

Y arre resulta que la major part dels periódics de oposició han renunciat à defensarse, perque à Madrid la pràctica 'ls ha ensenyat qu' es inútil la defensa.

Y donchs que 's creyan infelisos? ¡Som ó ne som conservadors!

Ja tenim à sobre Sant Joseph.

Això vol dir que sent un sant tant popular hi han molts y molts individuos que se'n diuhent, y com que ara està tant de moda enviar felicitacions, volem fer una atenció als lectors de la Campana.

A la plassa de la Llana hi ha una antigua papeleria coneguda per can Poch. Si hi passan y s' hi aturan, veuran als aparadors una rica variat de felicitacions, juguines, caprichos, sorpresas y cromos que los dich jo que no hi ha mes que mirar; y no 's crequin, que à casa 'n Poch trovarán bò y barato.

Si passan per la plassa de la Llana y trovan que 'ls hi enganyat, diguinme l'auut ó be carlista que 's igual, que apesar de ser lo que 's crema mes, no mi cremare gens ni mica.

¡Com que no m' ho dirán!

Segons uos escriuen de Caldas de Montbui aquella vila està desconsolada.

Figurinse que 'ls calderius acaban de perdre al ajuntament que feya una pila de temps que 'ls divertia.

Un Ajuntament que quan los carlins anaren à Caldas vā fer esquitxar una pila de quartos al poble.

Un Ajuntament en fi que quan se vā veure ab alguns quartos, en lloc de tornarlos als veïns, vā fer una capella com los xicots.

Per supuesto res de fanals, res de limpresa.

¡Quina llàstima que uns ajuntaments aixis no 's conservin per glòria eterna dels conservadors que 'ns manan!

Lo llorejat poeta D. Joaquim Riera y Bertran acaba de publicar un tomo de poesías catalanas titolat Mel y Fcl.

Aquel titol es molt bonich y las poesías son encare mes bonicas que 'l titol; y 'l edició elegant y esplèndida, digne del titol y de las composicions.

Val no mes que 6 rals y 'l poden comprar à ca 'n Lopez.

Lo nostre corresponsal de Manlleu y à més d' aquest algun altre se 'ns queixan de que se 'ls extravia 'l paquet de la Campana.

De qui es la culpa, no 's sabém.

Nostra, no 'u es pas, pues en això d' enviarlos, som mes puntualls que una contribució, quan nos ha de caure à sobre.

Suposo que algun empleat de correu, no tots, algun, no podria dirho de la mateixa manera.

Pero vinguim aquí Sr. Empletat que diria vosté, si al cap del mes se l' hi estraviava 'l sou?

Ja tenim un Ajuntament nou y las coses segueixen de la mateixa manera.

Y 'ls carrers estan bruts com sempre.

Y mal empedrats,

Y 'ls roba al mitj del carrer.

Y no hi ha esperansa de que això s' acabi.

Com que governan los conservadors, s' han de conservar las malas costums.

Sino que conservarian?

TEATRO CATALÁ.—SENYORA Y MAJORA.

Drama en tres actes de D. Frederich Soler (Pitarra) que ab tan extraordinari éxit s' está representant en lo Teatro Romea.

La Campana de Gracia, entusiasta per tot lo que tendeix á enaltir las glorias de Catalunya dedica aquest grabat, representació exacte de la última escena del segon acte del drama SENYORA Y MAJORA del popular poeta Serafí Pitarra (Frederich Soler) y aprovecha aquesta ocasió pera donar un aplauso entusiasta á la Companyía catalana per l' acabat desempenyo qu' ha sabut dar á la obra, y al pintor escenógrafo Senyor Planella.

Història del mes de Mars de 1877.

Lo dia 1 denuncian á la Fé.

Lo dia 4 á la Patria.

Lo dia 5 multan á la Patria.

Lo dia 7 es destruït lo Parlament.

Y l' dia 8 lo Solfeo y l' Integritat de ta Patria. A provincias es denunciat lo Correo Catalan y l' Mercantil Valenciano.

Jo ja 'u veig: las Corts están tancadas: en Cánovas calla, y l' govern esclama:

—Té la paraula l' Sr. Fiscal d' imprenta.

Un capellá italiá vá castigar á un noy clavantlo sobre una taula com una rata pinyada.

Una monja de Fransa vá castigar á una noya fentla pujar descalsas dalt de una estufa calenta.

Ja que are no tenim inquisició, no vé mal per fer boca alguna cosa aixís de 'n tant en tant.

Una notícia consoladora.

20 mil quintos del actual reemplàs aniran á Canarias á acimatarse.

Y de Canarias..... cap á Cuba.

Ja'u dich jo sempre, que aixó de Cuba s'acaba.

Diu que si en Barzanallana surt del ministeri, s' encarregará de la cartera d' Hisenda l' mateix Cánovas en persona.

Y quan vagui un' altra cartera, en Cánovas la recullirà.

Sempre en Cánovas!

Y que diguin lo que vulgan.

En Cánovas es bó per tot.

Per tot, menos per entornarse'n á casa sèva.

Aquell capellá de Manresa que predica á Balaguer y que diu que son condemnats tots los què lleixeixen la Campana, fá prossélits.

A Olot un tal Mossen Lluís fá la mateixa cansó. Mossen Lluís: si á Olot s' aumenta l' número de lectors de la Campana, y 'ls corresponsals nos fan mes pedidos, l' hi farem un regalo.

Si es poch l' augment, l' hi regalarem un pairell de mitxas negras de llana; y si 'ls quartos nos hi arriban, fins un barret de teula, perque no 's nulli.

S' ha descubert una nova remesa de gèneros de contrabando.

¿Qué vá que ja 'u saben?

Sí, senyors, sí: també han passat per l' Aduana de Málaga.

També á Cartagena vá haberi un dinar oficial un divendres de quaresma.

Y en aquest dinar oficial vá menjarsi faisá,

galantina, pernil, timbals de carn y altres peixos pél mateix istil.

Y entre 'ls convidats s' hi trebava el vicari del departament.

Vaig veyent que alló del dejuni 's deixa pels que no poden fer bullir l' olla.

Una idea:
La lliçó d' imprenta fa grans progrés.
Seguint per aquest camí, prometo als espanyols que no 'ls quedará mes remey que llegi 'l Narro.

A París se nombran senadors inamovibles.
Y aquí a Espanya tenim un ministeri inamovible y la major part dels mestres d' estudi, de inamovibles han passat á petrificats.

Movible aquí ja no hi ha mes que las contribucions.

**

Cosas móviles.
La carn, lo pà, lo vi, lo lloguer de casa, las contribucions y altres.

Cosas inamovibles.
La mala fe, la mentida, la farsa y lo ministeri.

Segons càlculs del célebre astrónomo Le Ferrier, lo planeta Vulcà passarà pèl disco del sol lo dia 22 del present mes.

Aquest fenòmeno podrà ser observat ab un lente que augmenti cinquanta vegadas lo tamañó del objecte.

Ara si que 'm sab greu estar renyit ab en Corrons.

Lo Foment de la Producció nacional vá donar un xefis de despedida al ministre de Foment.

Si vol donar xefis aixís, demàno á la societat que 's cambihi 'l nom.

Que 's diga Foment del consum nacional, per que ja sabem que 'l Conde de Toreno, quan s' asséu á taula, fà net.

Res me feya mes gracia quan teniam á Barcelona alguns ministres, que veure'ls tot lo dia ab la rialleta als llabis.

Involuntàriament me recordava que á las botigas no s' vén res, y que 'l paper de l' Estat està á 10.

*Ja'u veuhens, ja poden riure
Com las coses vint tant bé!*

Un avis.
«Lo dia 19 del corrent se pagará al clero.»

Una notícia:
«S' ha passat un avis als Gobernadors de província encarregantlos que obliguin als Ajuntaments á pagar als mestres.»

Resultat: que 'l dia de Sant Joseph lo clero menjarà mató de monja.

¡Y 'ls mestres?
Sabent que 'ls Gobernadors han rebut un avis aixís del govern, los mestres ja 'n tenen prou per anar tips lo menos per quinze dies.

Y després dirán que 'ls empleats del govern no treballan.

¡Qué no treballan?
Los haguessin vistos aquests dies.

Vein si treballan, qu' ells sols han fet las eleccions de diputats provincials.

—Hi ha crisi.

—No ho havia sentit á dir.

—Pues si senyor, hi ha crisi..... ¡ey! á Portugal.

—No importa Ja'u diu lo ditxo.—Sr. Cánovas, quan vegi la barba del seu vehí cremar, posis la séva á remullar.

La Fé vá ser condenada pèl tribunal de imprenta.

La Fé vá concebir una esperança.

L' esperança de que acudint al tribunal Supremo, aquest l'hi faria la caritat de absoldrela.

Lo dia en que pluvia vaig sentir la següent conversa:

—Macatxo! Si aquesta pluja dura, de segur que tot sortirà de la terra.

—Déu nos en quart.

—Perque?

—Perque jo tinc enterradas una sogra, dues donas y una dotzena d' inglesos.

Encare 'l govern no acaba de fer dobletas de cinch duros novas, ja surten particulars que 'n fan de falsas.

—Jo estich desesperat.

—Perqué?

—Home, perque veig que aquest govern té grans simpatías. Encare no fà una cosa, desseguir troba qui tracta de imitarlo.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinalles dignes d' insertarse 'ls ciutans Fermoso, A. T. y F., Cairo, E. Mescas, Pelegri Sclar, Deixeuim ser, Promés de l' Amparo, J. E., Dos reclutas, Amich de 'n Sisenando, Zerandí y Bohémica.

Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen.

Ciutadá Mestret: Ho insertarem.—Bréu: Idem los epígramas.—Pau, Piú, Pou: Com que van ser tots los diputats, no cal fer memòria de cap.—Gamarusi: Insertarem un geroglífich.—Julia Jesús: Arreglarem dos epígramas.—Barbero Lamparilla: Hi anirà 'l quadrat.—Sasac: No recordem haberla rebuda.—Milverd Tronat: Hi anirà 'l geroglífich.—Anton dels Asos: Mos nos agrada l' assumpte que la forma del article: se 'n pot trobar molt mes partit.—Trenca-pinyons: Insertarem un trenca-closcas.—Baiet: Idem un epígrama y una cantarella.—M. Cadena: Idem lo problema.—Fermoso: Publicarem un epitafi.—Ciutadans J. Brugera y P., Tomás Jordá, R. Comellas y S., A. del Born nou, Principiant, Noy mace, Igualadi de la Rambla, Sensitiva, Promés de la geganta, Herbolari Igualadi, J. Ruiz, Pa Coca y Llonguet, Noy que te dos coronas, Milverd Tronat, Campaner de Lleyda, Colom, Un econòmic, Joanet de Baix, Baldomero B., Desganat de Reus, Guard y Ola, Estanya Paelles, Gimnàstich, Just de noms y de fets, Virtudes, Noy Petit de la Palma, Rabacó y C., C. O. N., J. C. Llanistas, Venanir, Balabí, Gambeta, Guixet Samperench, J. Arderiu, Pau Pota, R. B. y V., V. Estrugo B., Pastora del Guadiela, P. Vilanova, Un tartaner, Esquella de la Torratxa, Tres garbells foradats, Roch Pujol, A. M. P. Tintés, Oficial carlí, Anisor, Maria Pels, President de la Balleruga, Voltada, Amich del Aymerich, Polítich Turroner, Midhat Orim, Llepizós, Caps de Carbassa, Dos Manelets, Cabo de tropa rasa, F. Uzuean y Azulina. Lo que vostes nos envian no 'ns serveixen.—Citàda A. T. y F.: Hi anirà lo anagrama.—R. Picolis: Y un quento de vosté—Princesa Lolotta; Idem anagrama y Sinonímia—Mister Pastanaga; Idem lo quento.—*** No es del gènere—Panotxa Groga: Deixi 'l fer xample: no val la tinta que s'hi ha gastat.—Margazideta Carbonera: Hi anirà la poesia.—C. de Angunias: Idem dos epígramas.—Dos reclutas: Idem lo sombre.—Bohémica: Insertarem molta cosa—Zarandieta; Idem per la que á vosté respecta.—J. E. Hi anirà un epígrama.—Gall Inglés: Lo mateix que dos geroglífichs—problemas de vosté.

SOLUCIONS

À LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. QUINA DE PARAULAS.—S A C A S

A	T	I	N	A
C	I	V	I	C
A	N	I	T	A
S	A	C	A	S

2. ANAGRAMA.—Tula.—Laut.—Talut.—Taul.

3. TRENCÀ CLOSCAS.—Cuaresma.

4. PREGUNTA I.—En que no té vista.

5. ID. II.—En que fà ofcis.

6. XARADA I.—Am-po-lta.

7. ID. II.—Lli-bre-ta.

8. ENDAVIDALLA.—Bacallà.

Ha endavinat totes les solucions lo ciutadá Que hi fas: menos las 2 y 5 Princesa Lolotta,

Dos reclutas y J. Farran: menos las 4 y 5 Bohémica:

las 1, 3, 6, 7, y 8 Zarandieta, Amich de 'n Sisenando, Deixeuim ser y Crispinet Cros-

pis: las 1, 3, 4, 6 y 8 Just de noms y de fets: las

3, 4, 5, 6 y 8 Un Gimnàstich: las 3, 4, 6, 7 y 8

Estanya-paelles: las 1, 3, 4, 6 y 8 Guard y ola:

las 1, 3, 6 y 8 M. del Llot, Desganat de Reus,

Baldomero B., Joanet de Baix, Un econòmic,

Rey destronat, Mestret y Hatxero de Tarragona:

las 3, 4, 6 y 8 Colom, Galindoya, Campané de Lleyda, Politich Turroner, Milord Tronat, y

un que té dos coronas: las 4, 5, 6 y 8 Llepizós:

las 4, 6 y 8 E. Mescas y Pa, Coca y Llonguet:

las 3, 5 y 6 Enriqueta S. y O: las 3, 4 y 8 J. Ruiz:

las 3, 4 y 6 Liliu: las 1, 3 y 6 Herbolari Igualadi:

las 1, 4 y 8 Promés de la Geganta, las 3 y 4

Sensitiva y Fermoso: las 3 y 6 R. Picolis y V.

del Palacio Real: las 3 y 8 Igualadi de la Rambla

y Noy maco: las 6 y 8 Principiant: la 3 no mes

A. del Born nou, P. Estripa-calsas y R. Come-

llas y S: la 4 no mes Bisbe de carlins, y no mes

que la 6 Jonás Jordá.

ANAGRAMÀ.

Si may la tot de l' enveja
te fà ambicioná un caudal,
y unicament tot un mal
que á ta cara arrugas veja;
si may tot de algun deliri
desesperat vols matarte,
molt tot en no abreviarte
lo camí del cementiri.

Son quatre lletras no mes
molt prompte treurás lo qu' es.

BOHÉMICA.

PREGUNTAS ESTRAMBÓTICAS.

1. En que se sembla un llum á un enfadós?

RALIP.

2. ¿Qu' es lo que quan mes s'alsa mes
s'abaixa?

J. MONJETAS.

QUINA DE PARAULAS.

• • •
• • •
• • •
• • •

Omplir aquets pichs ab lletras que llegides horisontal y verticalment digan, la primera lo nom de una malaltia que sufreixen las noyes antes de casarse; la segona lo nom de un objecte que serveix per afilar; la tercera una població de Catalunya; y la quarta lo nom de un animal molt aficionat á rosegar.

R. COMELLAS.

XARADA

I.

¡Bé agrada una nena hermosa
y poderli dí ets ma vida!
Donchs mes m' agrada una sopa
de prima ab tres invertida.

¡Bé agrada sentí 'l dols mimò
del prima-dos sent noyets!
Donchs míris, jo prefereixo
flicandó ab forsa bolets.

Una pregunta vull ferme
¡Y á tú, lector, que t' agrada?
¡No 'm respons! Donchs, noy, cavila
y si no tréus ma xarada,
passa á casa y podré darte
un xich de primera ab tres,
qu' es menjá que 't correspon
per lo sabi que deus ser:
y ab una burra que tinc
molt eayeta (y no es gens guita)
me sembla á mi que fareu
una total molt bonica.

RALIP.

II.

—Total!

—¿Que 'm crida?

—Si, mira,

lo pollastre que hi comprat
prima-dos tercera-prima
y fàssil ab estufat.

—Ho faré senyora Quima.

DEUHET DE REUS.

ENDAVINALLA.

Tinch carté sense ser poble
sens ser música tinch tó,
soch car tot sentne barato,
reto sens ser Trovador.

Si encare no m' endavinava
no serveixes, désat noy.

MOSSEN SIGUT.

(Las solucions en lo proxim número).

Imp. de Enrich Villegas.—Pelayo, 30.—Barcelona.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.